

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ БАЛАНС ЯК ЕЛЕМЕНТ МЕТОДУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Слісаренко О.О.

*Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Фінансова звітність являється бухгалтерською звітністю, яка несе в собі інформацію щодо фінансового становища підприємства чи установи, процесу його діяльності, кінцеві результати та обігу грошей за певний проміжок часу.

Основні стандарти заповнення фінансової звітності викладено в Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», які затверджені Наказом Міністерства фінансів України від 07 лютого 2013 р. № 73, зі змінами та доповненнями.

Основною формою фінансової звітності являється баланс-звіт про фінансовий стан підприємства. Даний звіт здійснює відображення його власного капіталу, його активів та існуючих зобов'язань на дату, коли складається безпосередньо баланс [1].

Бухгалтерський баланс являється певним методом групування економічної інформації та здійснює узагальнення по грошовому показнику за складом і станом засобів виробництва, також за шляхом їх появи в даній організації та використанням за відповідний звітний період.

Баланс зазвичай заповнюють станом на останній день звітного періоду, який може бути місяцем, кварталом або роком. Це стосується всіх суб'єктів, які здійснюють певну підприємницьку діяльність. Фінансова звітність надається таким користувачам: органам управління підприємства; трудовому колективу; власникам (засновникам) підприємства; органам влади та державної статистики, а також іншим особам відповідно до законодавства. Подається річна фінансова звітність не пізніше 28 лютого наступного за звітним року.

Для того, щоб виявити шляхи удосконалення Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку (П(С)БО), потрібно приділяти увагу Міжнародним стандартам фінансової звітності (МСФЗ), так як виникають розбіжності, а тому і суперечності, між П(С)БО та МСФЗ. А МСФЗ являються важливою системою для загальновизнаних принципів, які існують в бухгалтерському обліку.

Принципи обліку та заповнення фінансової звітності: вимоги до якості інформації; принципи обліку інформації, тобто здійснення відображення інформації в обліку; елементи фінансової звітності.

Відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності виділяють такі п'ять елементів фінансової звітності: активи, зобов'язання, власний капітал, доходи та витрати [2].

Національний стандарт встановлює єдину для всіх організацій форму звітності, що ліквідує демократичні начала та ініціативу керівництва підприємства і не враховує інтересів власників. Мінімальна інформація, яка

повинна бути відображена в балансі: основні засоби, які поставлені на баланс підприємства; нематеріальні активи, які рахуються за підприємством; фінансові активи, якщо вони включені як інвестиції за методом участі в капіталі, а також дебіторської заборгованості та грошових коштів; вартість запасів; заборгованість дебіторів; грошові кошти, які є в наявності в підприємстві незалежно від того, де вони знаходяться, в касі чи на рахунках в банку; заборгованість перед кредиторами; заборгованість по розрахунках за зобов'язаннями по податках, страхуванню чи оплаті праці; наявні в підприємстві резерви; не поточні зобов'язання, по яких відсотки нараховуються; вкладений капітал [3].

При необхідності окремого висвітлення статті в балансі слід керуватися такими оцінками, як суттєвість, ліквідність, суттєвість величини активів, функціональне призначення активів, величина та строк погашення зобов'язань.

Баланс відображає фінансовий стан підприємства. Своєчасні та правильно складені баланси дають можливість кожному керівникові правильно вести господарство, виконувати пошук внутрішніх резервів та запроваджувати їх у дію. За допомогою балансу та інших звітних форм визначається вірність зазначеного чистого прибутку, вказується величину податків, обов'язкових внесків та платежів.

Література:

1. Белова І. М., Спільник І. В. Бухгалтерський облік в Україні у ХІХ-ХХ столітті. *Науковий вісник*. Ужгород. 2017. С. 22-26.
2. Бруханський Р. Ф., Палюх М. С. Теорія бухгалтерського обліку : підручник. Тернопіль, 2017. 350 с.
3. Гейер Е. С., Головащенко О. М., Наумчук О. А., Тимчина Л. І. Звітність підприємства : навч. посібник. Донецьк, 2014. 435 с.

ІНДИКАТОРНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

Степаненко В.М.

*Науковий керівник: Солодовнік О.О., д.е.н., професор
Харківський національний університет будівництва та архітектури*

Банківська система є одним із ключових елементів фінансової системи держави, який забезпечує мобілізацію наявних у суспільстві фінансових ресурсів та спрямування їх на задоволення потреб економічних агентів. Тому для будь-якої країни важливим є досягнення високого рівня банківської безпеки, що гарантує цілеспрямований розвиток галузей національної економіки та соціальної сфери.

Обов'язковим етапом формування будь-яких рекомендацій щодо забезпечення банківської безпеки є оцінювання її рівня, яке надає можливість сформулювати уявлення про наявні загрози у банківській діяльності та визначити пріоритетні напрями дій щодо запобігання їх дестабілізуючого впливу. Тому,